

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรม ทักษะและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ทั้งยังศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดการดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สนับสนุนภายนอกเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง และผู้นำชุมชนและสมาชิกกลุ่มท่องเที่ยวเกี่ยวกับโครงสร้างการจัดการ การสนับสนุน ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการโฮมสเตย์โดยชุมชน พร้อมทั้งออกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่พักโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานและบริบทของชุมชนตำบลห้วยเขย่ง รวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยว บริการด้านการท่องเที่ยว โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบการดำเนินโครงการ จุลสาร วารสาร ข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การสัมภาษณ์กลุ่มผู้สนับสนุนภายนอก ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเขย่ง สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงตำบลห้วยเขย่ง สวนป่าทองผาภูมิ อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดกาญจนบุรี และกลุ่มผู้ประกอบการ ผู้นำและสมาชิกกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง พร้อมทั้งออกแบบสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งและที่เข้าพักรีสอร์ทในพื้นที่ตำบลห้วยเขย่ง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2.2 จำนวนตัวอย่างและการคัดเลือกตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

- 1.1 กลุ่มผู้สนับสนุนภายนอก ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเขย่ง สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงตำบลห้วยเขย่ง สวนป่าทองผาภูมิ อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดกาญจนบุรี
- 1.2 กลุ่มผู้ประกอบการ ผู้นำและสมาชิกกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง
- 1.3 กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง
- 1.4 กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักรีสอร์ทในพื้นที่ตำบลห้วยเขย่ง

โดยใช้การสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) กับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักในตำบลห้วยเขย่ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตตัวอย่างประชากรจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักใน โฮมสเตย์ตำบลห้วยเขย่ง ปี 2552 เพื่อคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ซึ่งได้ขนาดตัวอย่าง 165 คน ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโฮมสเตย์ และพักรีสอร์ท

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2} = \frac{168}{1+168(0.01)^2} = 165 \text{ คน}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

N = ขนาดของประชากร

(สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งปี 2552)

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

(ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดค่า $e = 0.01$)

คิดเป็นนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโฮมสเตย์ = 115 คน (70%) และเข้าพักรีสอร์ท = 50 คน (30%)

3.2 วิธีการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโครงสร้างการจัดการของกลุ่มธุรกิจโฮมสเตย์ตำบลห้วยเขย่งการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มผู้สนับสนุนภายนอก

ส่วนที่ 2 ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาถึงความพึงพอใจและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อโฮมสเตย์ และรีสอร์ทในตำบลห้วยเขย่ง โดยทำการเก็บแบบสอบถามข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่

เดินทางมาพักโฮมสเตย์ และรีสอร์ทในตำบลห้วยเขย่ง ผู้ศึกษาได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และภูมิลำเนา
2. รูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลา ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่าย ลักษณะการท่องเที่ยว กิจกรรมที่เข้าร่วม และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับในครั้งนี้
3. สอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อธุรกิจ โฮมสเตย์ในตำบลห้วยเขย่ง โดยแบ่งออกเป็นด้านการจัดการ ด้านที่พักโฮมสเตย์ ด้านการบริการ ด้านสถานที่ตั้ง ด้านราคา ด้านแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน และด้านการประชาสัมพันธ์
4. สอบถามทัศนคติต่อสิ่งดึงดูดใจและการมาท่องเที่ยวครั้งต่อไป และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อธุรกิจโฮมสเตย์ในตำบลห้วยเขย่ง

3.3 สมมติฐานของการศึกษา

1. นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งต่างกัน

3.4 สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาคือ ความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ทัศนคติ และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

การวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในแต่ละด้าน ใช้วิธีการวัดตามแบบมาตราส่วน
ประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale Question) ซึ่งในการประเมินผลจะใช้วิธีการแบ่งการ
แปรผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น
(มัลลิกา บุนนาค, 2548: 29) ดังต่อไปนี้

$$\text{ช่วงความกว้างของข้อมูล} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
1.00-1.80	น้อยที่สุด
1.81-2.60	น้อย
2.61-3.40	ปานกลาง
3.41-4.20	มาก
4.21-5.00	มากที่สุด

การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์สถิติ Chi-Square (χ^2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง
ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา กับตัวแปรตาม ได้แก่ความพึง
พอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง